AH 565
2026Z21062

Antwoord van minister Letschert (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap) (ontvangen 6 november 2026)

Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2026-2027, nr. 424

Vraag 1
Kent u het commentaar van De Nieuwe Ster van 3 oktober 2026 en schrikt u daarvan, of vindt u het normaal dat een publiek bekostigde universiteit een Gazaanse student omarmt en Joodse studenten laat barsten?

Antwoord 1
Ja, ik ben bekend met het artikel. Ik vind niet dat de Universiteit Maastricht (hierna: UM) een disbalans toont in de zorg en aandacht voor haar studenten.

Vraag 2
Het Openbaar Ministerie ziet geen strafbaar feit; maakt dat de videopost ineens onschuldig en ontslaat dat het universiteitsbestuur van zijn plicht Joodse en Israëlische studenten te beschermen? Waarom noemt de verklaring van het bestuur hun veiligheid niet eens? Noemt u dat besturen, of wegkijken?

Antwoord 2
De videopost heeft een groot effect op het gevoel van veiligheid van Joodse studenten en medewerkers en de bredere academische gemeenschap in Maastricht. Ik heb hier na het incident met Joodse studenten en medewerkers over gesproken, zoals ik vaker met hen spreek over sociale veiligheid op de instellingen en hun ervaringen. Het grijpt mij aan om te horen wat gebeurtenissen zoals deze op de campussen, in de maatschappij en de wereld, met hen doen en welke invloed dit heeft op hun dagelijks leven en gevoel van veiligheid.

Ook de UM ziet dat deze gebeurtenis gevolgen heeft voor de gevoelens van onveiligheid van Joodse en Israëlische studenten, medewerkers, overige studenten en medewerkers van de universiteit en ook breder in de samenleving. Zoals u zelf aangeeft, ligt de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van studenten en medewerkers bij de instelling zelf. Het is dus aan de UM om naar aanleiding van het incident passende stappen te ondernemen, binnen de hiervoor geldende wet- en regelgeving. Ook nadat het Openbaar Ministerie geen grond ziet voor een strafbaar feit. De UM heeft inmiddels laten weten dat zij, om de veiligheid en rust op de universiteit te borgen, de student zijn studie laat vervolgen middels een individueel studietraject binnen de UM, dat zal plaatsvinden buiten de UM-locaties. Ik vertrouw erop dat de UM deze afweging weloverwegen heeft gemaakt.

Ten aanzien van de verklaring van het bestuur: besturen omvat meer dan het geven van een verklaring. De UM heeft naar aanleiding van het incident direct maatregelen genomen volgens de hiervoor geldende procedures. Zo heeft zij meteen de student geschorst en de direct betrokkenen en universitaire gemeenschap ingelicht. Ook heb ik begrepen dat de UM contact heeft gezocht met de lokale vertegenwoordigers van IJAR, een Joodse studentenorganisatie, met de uitnodiging om met het bestuur in gesprek te gaan.

Vraag 3
Klopt het dat IJAR al zes maanden heeft gevraagd of steun aan terroristische organisaties op de Universiteit Maastricht is toegestaan, en nul op het rekest krijgt en klopt het dat de universiteit dit sinds 26 september wist en IJAR pas op 28 september belde? Vindt u dat voldoende, of is dit het zoveelste bewijs dat Joodse studenten aan hun lot worden overgelaten?

Antwoord 3
Ik heb van de UM begrepen dat zij in contact zijn met IJAR, ook afgelopen maart is er contact geweest. Verder heb ik van de UM begrepen dat zij op 26 september direct veiligheidsmaatregelen hebben getroffen. Hierna hebben zij de direct betrokkenen en de universitaire gemeenschap geïnformeerd. Vervolgens, inderdaad op 28 september, hebben zij apart contact gezocht met IJAR.

Vraag 4
Hoe verklaart u dat collegeverstoorders met bivakmutsen spreektijd krijgen, de lezing van Rawan Osman wordt afgebroken en Shabbos Kestenbaum niet mag spreken, terwijl een Palestijnse spreker wel welkom is en geeft u toe dat op de Universiteit Maastricht niet de regels bepalen wie spreekt, maar de intimidatie van de luidste actievoerder?

Antwoord 4
De instellingsbesturen hebben de taak om zowel de academische vrijheid, de vrijheid van meningsuiting en het demonstratierecht, als ook de veiligheid op de campus te waarborgen. Bij het faciliteren of organiseren van bijeenkomsten wordt per casus, in overleg met betrokken partijen, bekeken of de veiligheid van de aanwezigen voldoende geborgd kan worden. Indien de risico’s voor de veiligheid te groot zijn, kan het zo zijn dat bijeenkomsten geen doorgang kunnen vinden of afgebroken moeten worden. Mocht een incident zich voordoen tijdens een bijeenkomst, dan bekijkt de onderwijsinstelling, eventueel in overleg met de veiligheidsdriehoek, welke interventie passend is om (verdere) escalatie te voorkomen en de veiligheid van de aanwezigen te garanderen. Ik betreur het dat er situaties zijn waarbij een bijeenkomst wegens veiligheidsrisico’s geannuleerd of afgebroken moet worden. Ik vertrouw erop dat de UM hier per casus en in overleg met de veiligheidsdriehoek weloverwogen beslissingen in maakt, volgens de daarvoor geldende procedures en regels, en zich inzet om alle bijeenkomsten zoveel mogelijk doorgang te bieden.

Vraag 5
Klopt het dat een wervingstekst sprak van een Israëlische “slachtpartij”, dat Hezbollah als verzetsbeweging werd aangekondigd, dat activisten een eigen zaal op de Tapijnkazerne kregen en dat de banden met de Hebrew University werden doorgesneden? Wilt u per punt de feiten op tafel leggen of blijft activistische druk op kosten van de belastingbetaler gewoon het beleid bepalen?

Antwoord 5
Instellingen gaan, binnen de kaders van wet- en regelgeving, zelf over hun communicatie, faciliteiten en samenwerkingen. Bij de casussen die u aanhaalt kan ik u in algemene zin melden dat de UM heeft aangegeven dat de hiervoor geldende procedures en criteria zijn gevolgd. Het is aan de instelling om deze beoordelingen te maken. Ik vertrouw op de afwegingen die de UM hierin maakt. Niettemin zal ik u hieronder per casus voorzien van een korte reactie, zoals gevraagd.

Ten aanzien van de casus die u aanhaalt over de vacaturetekst, heeft de UM mij laten weten dat de ophef die is ontstaan, met name zit in de term ‘onslaught’ die werd gelezen als ‘slachtpartij’, terwijl dit niet de juiste vertaling is, ook niet in de context van deze vacature (de correcte vertaling is ‘felle aanval’). De UM heeft aangegeven dat zij begrip heeft voor wat dit woord bij een niet-Engelstalige lezer kan oproepen. Naar aanleiding van de ophef is het bestuur daarom nagegaan of het onderzoeksvoorstel dat hieraan ten grondslag lag, de juiste procedures heeft doorlopen en deugdelijk wetenschappelijk onderbouwd is. Dit bleek het geval te zijn.

Ten aanzien van de tekst waarin naar uw zeggen “Hezbollah als verzetsbeweging werd aangekondigd” heeft de UM laten weten dat de formulering van de tekst is aangepast, omdat deze op meerdere manieren uitlegbaar was. Het ging in de lezing om het ontstaan van allerlei bewegingen in de geschiedenis van Libanon, zoals Hezbollah.

Ten aanzien van de ruimtes op de Tapijnkazerne heb ik van de UM begrepen dat zij bepaalde ruimtes beschikbaar stelt aan meerdere studentorganisaties, op basis van een aantal specifieke criteria. De studentenorganisaties die hiervan gebruik maken of maakten voldoen aan deze criteria. Als u doelt op het gebruik van deze gezamenlijke ruimtes door de studentenorganisatie Free Palestine Maastricht (FPM), heeft de UM mij laten weten dat FPM geen gebruik meer maakt van de faciliteiten van de universiteit. FPM heeft daarbij nooit over een *eigen* ruimte beschikt.

Ten aanzien van het opschorten van de institutionele samenwerking met de Hebrew University of Jerusalem heeft de UM mij laten weten dat zij tot dit besluit is gekomen op basis van het afwegingskader dat zij hiervoor hanteert. Zij volgt hierbij het advies van de Human Rights Advisory Committee. Op de website van de UM kunt u een uitgebreide onderbouwing vinden voor dit besluit.[1]

Vraag 6
Hoeveel meldingen van antisemitisme, bedreiging en intimidatie heeft de Universiteit Maastricht sinds 2022 ontvangen en wat is daarmee gebeurd behalve aangifte en mooie woorden? Bent u bereid een onafhankelijk onderzoek te starten naar de bescherming van Joodse en Israëlische studenten? Zo nee, waarom dekt u dit falen?

Antwoord 6
Ik heb geen overzicht over meldingen die bij individuele instellingen binnenkomen. Dit past niet binnen mijn rol als stelselverantwoordelijke. Daarbij hebben instellingen ook geen mogelijkheid om antisemitische incidenten te registreren. Het registreren van bijzondere persoonsgegevens zoals religieuze of levensbeschouwelijke overtuiging van studenten en medewerkers is op grond van privacywetgeving (AVG) niet toegestaan.

Ik sta pal achter Joodse studenten en medewerkers en zet me via de uitwerking van de kabinetsbrede Strategie Bestrijding Antisemitisme 2024–2030 in om de situatie voor hen te verbeteren.

---

[1] UM-besluit over strategische samenwerking in Israël en Soedan - Nieuws - Maastricht University

Ook de onderwijsinstellingen zetten zich hiervoor in. Zo werken zij aan de adviezen van de Taskforce Antisemitismebestrijding en de opvolging van het onderzoek naar verbetering van de meld- en klachtvoorzieningen op instellingen en de verkenning naar de ervaringen van Joodse studenten en medewerkers met de meld- en klachtvoorzieningen, die vorig jaar in opdracht van mijn ministerie zijn uitgevoerd.[2]

Ik zie dan ook geen meerwaarde in een extra onderzoek naar de bescherming van Joodse en Israëlische studenten.

Vraag 7
U was bestuursvoorzitter van precies deze universiteit. Bij welke van deze besluiten was u zelf betrokken en wat heeft u toen gedaan behalve actievoerders faciliteren? Erkent u dat u ongeloofwaardig bent zolang u uw eigen optreden beoordeelt en bent u bereid dit dossier per direct over te dragen en af te treden? Zo nee, waarom blijft u zitten?

Antwoord 7
Het beoordelen van mijn functioneren in mijn vorige functie laat ik aan anderen. Mijn huidige positie vul ik naar eer en geweten in.

De Nieuwe Ster, 3 oktober 2026, "De UM omarmt Gazaanse student. Wie omarmt de Joodse studenten?", (https://www.denieuwestermaastricht.nl/de-um-omarmt-gazaanse-student-wie-omarmt-de-joodse-studenten/)

2 Kamerstukken II 2025-2026, 29 240 nr. 179.